

MYCIĆ (1) *vb impf*

praet 3 pl m pers mycili. ◇ [*part praes act* mycąc.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Płacić myto [od czego]: yŹ zidzy v pana Woyewodi thi woli kvpyly. Zidzy ye zwałach wignaly. Zidzy ye przeŹ Corone gnaly. Zidzi od nych miczyly y przedawaly ye. *LibLeg* 11/137v; [aŹ ludzie, furmany, kupcy indziej, kędy kto moŹe, szukaję sobie drogi, a zwałszcza przez dwór księdzę Dębrowskyego kanonika krakowskiego, mycąc od tego, jako kto moŹe. *LustrDróg* 5].

Formacje współrdzenne: odmycić, przemycić; przemycać.

AK